

ŘEPOVINY

ŘEPČÍNSKÉ NOVINY

Občasník Komise městské části Olomouc-Řepčín

říjen 2018

V tomto čísle: SEJDEME SE U VODY | KLUB PRO SENIORY | KŘÍŽOVATKA | K+R | 300.000 Kč

NOVÁ VOLEBNÍ MÍSTNOST

Vzhledem k tomu, že se již tento pátek a sobotu konají volby do obecních zastupitelstev, chceme Vám ušetřit cestu a informovat Vás, že volební místnost č. 75, která byla dlouhá léta v „malé škole“ na adrese Řepčinská 54, se od letošního roku přesunula do nových prostor Komise městské části (a Klubu seniorů), které jsou v suterénu MŠ Svatoplukova 11, v prostorách bývalé chirurgie.

Prostory jsou bezbariérově přístupné pomocí výtahu.

100 let republiky

Letošní jubileum naší republiky si připomene KMČ společně se ZŠ Svatoplukova ve středu 31. října, kdy společně zasadí „Lípu republiky“ a následně proběhne tradiční pietní akt a lampionový průvod.

Milé sousedky a milí sousedé,

od posledního čísla Řepovin v prosinci 2015 se toho v našem Řepčíně událo hodně. Protože úvodníky se obvykle píšou až nakonec, nezbyl mi už v tomto vydání dostatek prostoru k bilancování. O to se pokusím v příštím čísle, které bych rád stihl, ještě než proběhne obměna Komise městských částí. Ty jsou jmenovány po volbách, a to nově ujednanou koalicí na radnici. Obvykle se tak stane koncem zimy.

V souvislosti s komunálními volbami mi dovolu, abych napsal ještě pár osobních vět na poslední straně novin.

Váš Michael Mencl, předseda KMČ Řepčín

NA ŘEPČÍN VZPOMÍNÁ PANÍ B. TRLICOVÁ

S řepčínskou pamětnicí si povídala a rozhovor sepsala Irena Opršalová. Děkujeme oběma dámám za krásný příspěvek:

S paní Boženou Trlicovou se setkáváme na naší ulici poměrně často. Možná ji znáte také, nižší energická žena, někdy s trekkingovými holemi na procházce k Mlýnskému náhonu. Vždy se ráda dává do řeči a mě i našim dětem povídala, jak se tady v Řepčíně žilo, když byla ještě malá. Bylo by škoda se nepodělit o její zajímavé vzpomínky.

(pokračování na s. 6)

KLUB SENIORŮ UŽ SE SCHÁZÍ PRAVIDELNĚ

V posledním čísle Řepčinských novin jsme Vám představili budoucí prostory Komise městské části, k jejichž rekonstrukci se tehdy schylovalo. Stavební práce se o něco protáhly a my jsme získali prostory k užívání na sklonku letošní zimy. Jak jsme slíbili, bylo jednou z našich priorit založení Klubu seniorů, který chyběl nejen řepčinským, ale také hejčinským. Tohoto úkolu jsme se zhostily se Zuzanou Koutnou. Během několika málo týdnů bylo vše připraveno a klub byl oficiálně založen.

Kluby seniorů v Olomouci sdružují přes 1200 seniorů. Řepčinský klub je nejmladší a i vzhledem k příjemným prostorám, které má k dispozici, přilákal členy nejen z Řepčína a Hejčína, ale i ze vzdálenějších koutů Olomouce. V současnosti má téměř padesát členů a členek, kteří se dohodli, že se budou scházet každý týden ve čtvrtek ve 14:00. Vedoucí našeho klubu je paní Hana Frýbortová z Hejčína.

INVESTIČNÍ PRIORITY NEJEN NA ROK 2019

Tak jako každý rok jsme byli Odborem investic v srpnu dotázáni, které nejdůležitější investiční priority má Řepčín pro příští rok. Dobře víme, že je to se všemi většími investicemi do městských částí vždy běh na dlouhou trať. Přesto se nám povedlo pro Řepčín získat vlastní prostory Komise / Klubu seniorů, byla opravena křižovatka Křelovská x Svatoplukova x Řepčinská, byla kompletně zrekonstruována cesta z Křelovské ke Globusu, a také byla před pár lety dostavěna cyklostezka u Mlýnského potoka.

Co se bohužel prozatím nepodařilo, je chybějící chodník v Řepčinské ulici od zrcadla po kapličku sv. Isidora. Přestože už byl chodník kompletně vyprojektován a počítalo se s touto investicí v loňském roce i v rozpočtu města, ukázalo se před samotnou realizací, že přeložka elektrické energie bude násobně dražší oproti

Nově jsou prostory Komise městské části / Klubu seniorů vybaveny dataprojektorem, přes který je možno promítat fotografie, filmy nebo přednášky. Do konce roku bychom chtěli doplnit k projektoru také kvalitní ozvučení, aby byla škála aktivit ve společných prostorách co nejpestřejší. Malá kuchyňská linka, která je základem pro tyto sdílené prostory, má nově lednici a myčku nádobí. Komfort pro setkávání seniorů je tak, myslím, na příjemné úrovni.

Pro inspiraci připojuji několik nabídek aktivit, které dostávají kluby seniorů od magistrátu města Olomouce, případně je organizují přímo některé kluby seniorů a nabízí je všem ostatním, často zdarma nebo za velmi příznivé ceny:

- vstupné na kulturní akce a představení
- exkurze do pivovaru
- ples pro seniory v odpoledních hodinách
- jednodenní výlet do Vídně
- pohybové aktivity v parku
- semináře pro seniory od Sdružení obrany spotřebitelů a mnoho dalšího...

Město se také na své seniory obrací při dotazování se na parametry nových služeb tak, aby jim byly poskytovány v rámci možností na míru. Momentálně probíhá sběr informací k Senior TAXI.

Máte-li chuť se zapojit, přijďte nejlépe rovnou na některé z pravidelných setkání Klubu pro seniory.

Kateřina Mencl

ti předpokladu, protože se jedná o páteční vedení, které údajně musí zůstat pod proudem. Z toho vyplynulo, že přeložky inženýrských sítí by stály více než samotný chodník s opěrnými palisádami. Celková částka za cca 100m chodníku se vyšplhala na přibližně čtyři miliony korun. Tento chodník tak musel prozatím zůstat stranou...

Nyní jsme byli dotázáni na maximálně dvě priority. V Komisi jsme se shodli, že jsou to rozhodně:

- 1) Cesta a chodník z Řepčinské ulice (od kapličky sv. Isidora) nahoru ke škole.
- 2) Celková rekonstrukce vodovodní sítě - řadů a přípojek v Řepčíně.

Tak držte Řepčínu palce.

Michael Mencl

REKONSTRUKCE VELKÉ KŘÍŽOVATKY

Nelze si nevšimnout, že v průběhu letošního léta proběhla rekonstrukce naší nejfrekventovanější křižovatky Řepčinská x Svatoplukova x Křelovská.

Když před několika málo lety proběhla ze strany dopravní policie velká revize přechodů pro chodce, která vyústila k okamžitému zrušení několika frekventovaných přechodů v Olomouci, bylo jen otázkou času, kdy bude zrušen i přechod přes Řepčinskou ulici od „malé školy“ k taverně, který byl asi třikrát delší, než dovoľovaly normy. Takový scénář jsme nechtěli dopustit a okamžitě jsme začali náš přechod řešit. Jak se ukázalo, malá úprava přechodu (vybudování samotného ostrůvku) nebyla možná, protože by vzhledem ke tvaru křižovatky nebylo možné se bezpečně vyhybat vpravo s protijedoucím vozidlem. Muselo tedy dojít k velké rekonstrukci, kterou jsme opakovaně zařadili do investičních priorit pro odbor investic magistrátu.

Účastí na výrobních výborech při projektování stavby i na kontrolních dnech v průběhu stavby se mi podařilo pohlídat několik detailů, kterými by se jinak nikdo nezabýval... Ústí silnice z Křelovské ulice bylo rozšířeno (sice nepatrně, ale je to maximum možného). V křižovatce je nový přechod pro chodce v Křelovské ulici a nové místo pro přecházení ve Svatoplukově ulici. Na rohu křižovatky, v místech, kde stávala telefonní budka, bylo maximum plochy vyspádováno do silnice a zbytek by měl být vyřešen tak, aby se voda vsakovala do zelené plochy a nesplavovala se dolů po chodníku, kde páchala při průtržích velké nepříjemnosti. Nově je také zastávka včetně malovaného přístřešku bez schodu.

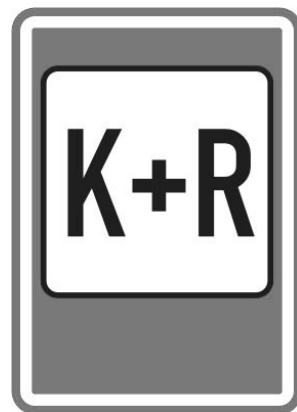
Možná někoho z Vás zarazí hrbol, který vznikl mezi přechodem pro chodce v Řepčinské (na hlavní) a sjezdem k rodinnému domu. Výškový rozdíl je povinný, ale vězte, že původně byl „hrbol“ vybudován ještě vyšší a špičatý...

Dále si můžete všimnout, že bylo odstraněno svislé dopravní značení přechodu pro chodce v křižovatce. Byl jsem ujištěn, že je to tak v pořádku, protože u přechodů pro chodce, které jsou v křižovatce, nejsou tyto značky osazovány, aby byla křižovatka celkově přehlednější. Protože je opakování matkou moudrosti, tak na přechodu pro chodce (na zebře) mají přednost chodci, zatímco v místech pro přecházení (která jsou také snižená a osvětlená, ale bez zebry) mají přednost automobily.

Parkování K+R

Parkovací záliv u školky se naštěstí ještě ve fázi projektu podařilo zvětšit na dva automobily.

Toto parkoviště je osazeno nepříliš rozšířenou dopravní značkou IP 13e Parkoviště K+R, která byla v České republice zavedena v roce 2010. K+R je zkratka z anglického Kiss and Ride, které můžeme přeložit jako „Políbit a jet“. Na takto označeném parkovišti lze zastavit na dobu nezbytně nutnou k neprodlenému nastoupení nebo vystoupení přepravovaných osob.

V případě mateřské školky, kde musí rodič (tedy obvykle řidič/ka) opustit automobil a doprovodit dítě až dovnitř, není výklad této značky úplně ideální. Všichni však chápou, a na jednání Komise městské části jsme toto projednali i se zástupcem městské policie, že bezpečnost dítěte je na prvním místě. Je tedy zejména věcí ohleduplnosti, uvolnit parkovací záliv ostatním rodičům co nejdříve. Delší parkování v takto označeném zálivu už městská policie tolerovat nebude.

Michael Mencil

TECHNICKÉ SLUŽBY MĚSTA OLMOUCE
DISPEČINK ZIMNÍ ÚDRŽBY:
585 700 040 NEBO 605 201 686

SEJDEME SE U VODY

Projekt Sejdeme se u vody snad netřeba dlouze představovat. Běží už rok a všichni jste dostali do schránek pozvánky jak na první a druhé veřejné projednávání záměru, tak na první veřejnou brigádu (pozdávka na druhou a třetí je na poslední stránce novin).

Hlavním cílem této dvojstránky je představit vám finální verzi revitalizované plochy, kterou bychom chtěli i s Vaší pomocí dotáhnout do úspěšného konce.

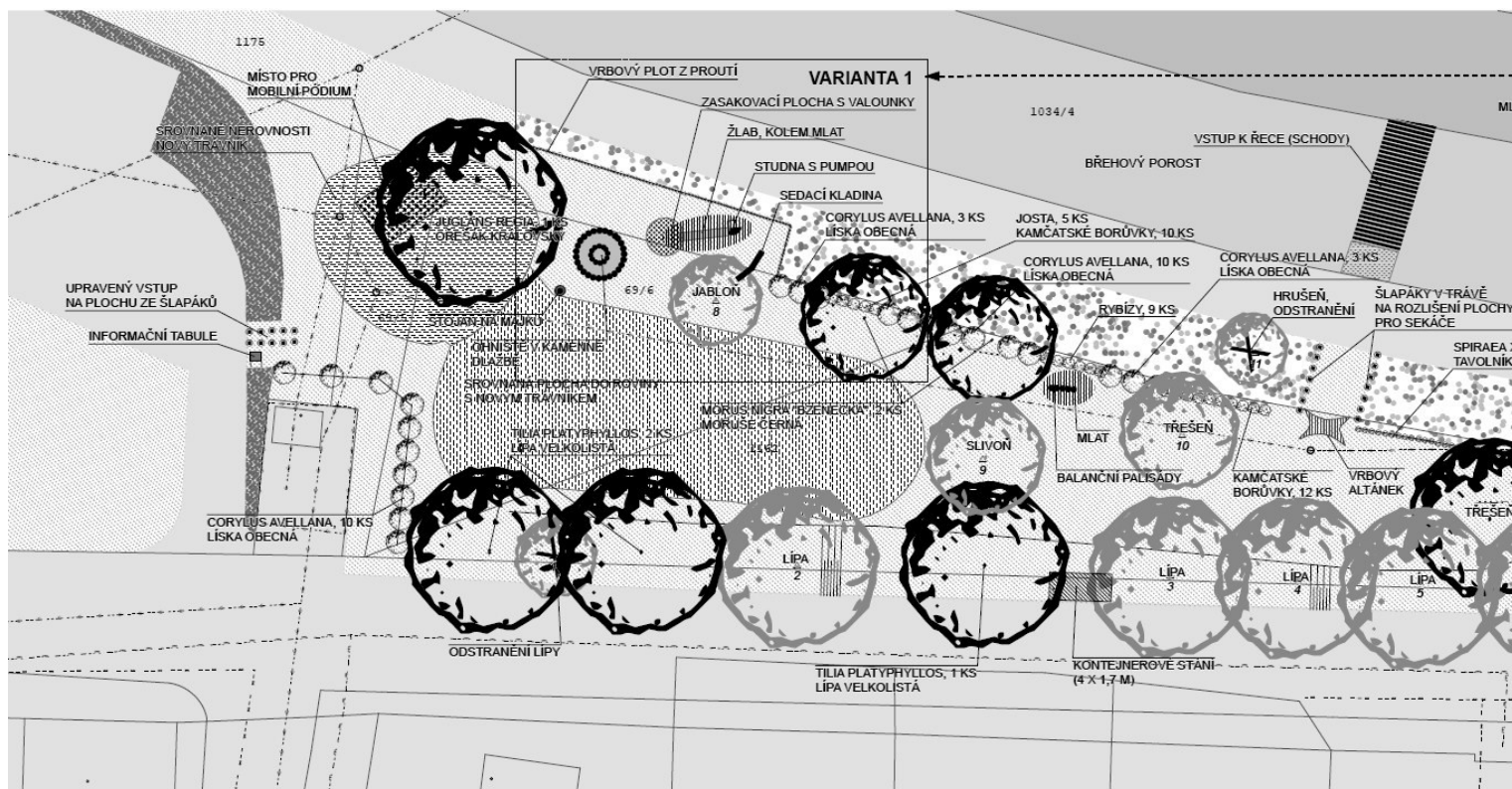
V kostce se dá napsat, že spolek Naše Řepčínsko uspěl v dotační výzvě se svým projektem a získal dotaci 300 tis. Kč od Nadace Via na revitalizaci plochy u Mlýnského potoka, kterou řeší v těsné spolupráci s Komisí městské části Řepčín. Město Spolku a Komisi v loňském roce vyšlo vstříc a vypůjčilo tři parcely, na kterých bude realizována většina navržené studie.

Letos proběhla dvě plánovací setkání / veřejná projednávání, kde občané rozhodovali, co se má s plochou stát. Na jejich základě zpracovala zahradní architektka studii, kterou chceme prostřednictvím veřejných brigád zrealizovat. Původní plán zahrnoval tři brigády, ale po příjemně pozitivním ohlasu, který jsme společně se Spolkem dostali po skončení první veřejné brigády, zvažujeme, že brigády budou možná dokonce čtyři.

Studii, která vzešla z veřejných projednávání, jsme představili veřejnosti na Kácení máje v červnu. Studie následně doznala ještě drobných změn po projednání s dotčenými orgány místní samosprávy.

Kdyby všechno probíhalo úplně hladce, byla by to zřejmě nuda. V noci, po skončení první brigády, se vypravil k rozestavěné dřevěné ohradce pro popelnice podnapilý soused s motorovou pilou, a ohradku před očima svědků rozřezal. Se sousedem jsem si to druhý den vyříkal, a ten přislíbil, že se zapojí v rámci druhé veřejné brigády a pomůže. Uvidíme, zda dodrží slovo.

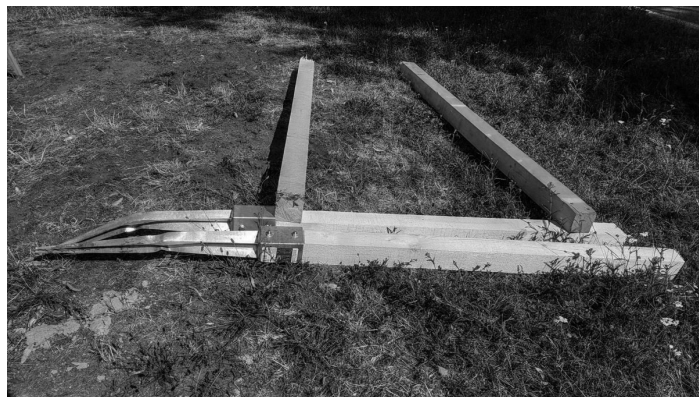
Úryvek z technické zprávy projektu—pro lepší pochopení níže vyobrazeného situačního výkresu:

V současnosti působí řešená plocha jako parčík s nejasnou kompozicí, s prořídou alejí lip lemující ulici Břetislavovu. Druhá strana, blíže k vodě – Mlýnskému potoce, je vymezená cyklostezkou. Na severu je lokalita ukončená vodohospodářským zařízením, zeleným pásem s výsadbou nízkých keřů u parkoviště. V minulosti byla plocha využívána jako kolonie zahrádek pro místní obyvatele. Z této doby zde zůstaly ovocné dřeviny a na tomto základě se staví nová kompozice. Nové řešení vychází z veřejného projednávání s obyvateli dané lokality.

Cílem je vytvoření odpočinkového, klidového místa s využitím plochy pro setkávání obyvatel na společenských akcích – pálení čarodějnic, stavění a kácení máje, sbližování obyvatel u ohniště, a dále prostor pro míčové hry, dětské hry, ochutnávky plodů, sběr bylin.

V první řadě bude odstraněna provozně nebezpečná lípa, vyrovná se povrch pro míčové hry a oseje se novým trávnikem. Místo bude doplněno o ohniště v kamenné dlažbě a speciální základ, v němž bude ukotvena májka v měsíci květnu. Dále se využije stávající šachty s vodou pro vytvoření dětského vodního prvku s pumpou a doplní se úzkými kládami. Do plochy se dále umístí balanční klády pro zlepšení motoriky malých i velkých sportovců. Kolem prvků bude vytvořena mlatová plocha, která sice bude prorůstat trávou, ale uživatelé nebudou v období vlhka špinaví od bláta. Pro zvýšení intimity se plocha olemuje ovocnými a okrasnými dřevinami, dále se vysejí luční směsi bylin. V pásu jedlých keřů se blíže do středu

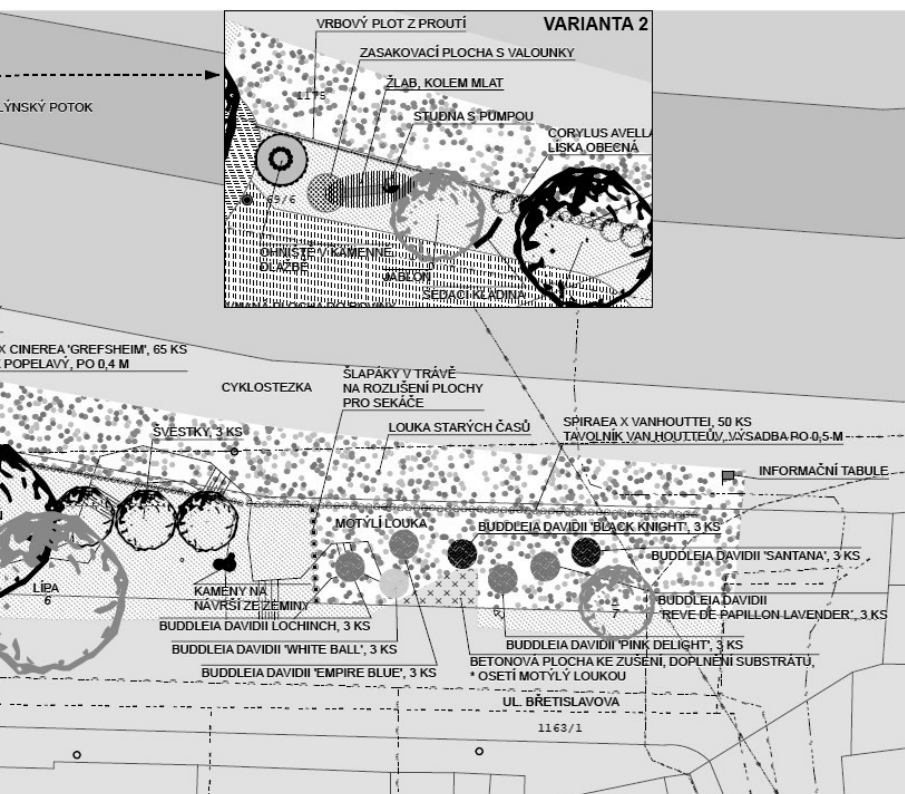
plochy vysadí kolem rybízu, jost a kamčatských borůvek jahody. Měsíční jahody je možné sklízet v průběhu téměř celé vegetační sezóny. Vrcholem navrhované úpravy bude umístění soliterního kamene, nebo kamenů na vyvýšenou plošku podpořenou kamenitým násypem. Řepčínský kámen uhlazeného tvaru dá místu osobitý charakter a punc jedinečnosti.

Zajímavý je v technické zprávě přinejmenším i seznam použitého rostlinného materiálu, tedy toho, co nám můžete pomoci vysadit a pokud budete mít chuť i adoptovat (finančně přispět touto formou na realizaci společného projektu).

Lípa velkolistá 3x, ořešák královský 1x, třešeň 1x, švestka 3x, moruše černá 2x. Dále 21x líska obecná, 115x tavolník a 21x komule davidova (motýlí keř) v sedmi různých barvách. Nebude chybět ani 22 zimolezů kamčatských (kamčatských borůvek), 5 jost, 9 rybízů, 390 vrbových prutů a 100 měsíčních jahod.

Michael Menci

Ing. Olga Žáková Zahradní a krajinná tvorba Daskabát 12 772 00 Olomouc IČO: 69903483 zakova.o@seznam.cz	Zpracoval: Ing. Olga Žáková	
	Investor: Naše Řepčínko, z.s. Břetislavova 249/9a, Olomouc	
	Projekt: Sejděte se u vody	
	Výkres: OSAZOVACÍ PLÁN	
Místo realizace: k.ú. Řepčín		Formát: 1140x255mm
		Měřítko: 1:200
		Datum: 06/2018
		Číslo: 2
		Paré:

stávající

stromy

břehový porost

travnatá plocha

vodní tok

komunikace, chodníky
a další zastavěné plochy

keře

inženýrské sítě

— ~ — metalický kabel O2

— - - radiorelé (RR)

→ → → kanalizace

- - - plyn

— — — podzemní VN

- - - vodovod

○ skruž

navrhované

keře

stromy

květnatá louka

srovnání terénu

protiprorůstající
plachta (po 2 m)

+ ohniště, dřev. palisády,
přístup k řece, vrbový plot
z proutí, vrbový altánek,
stání pro popelnice,
informační tabule, šlapáky

0 2 4 6 8 m

NA ŘEPČÍN VZPOMÍNÁ PANÍ BOŽENA TRLICOVÁ

(pokračování z úvodní strany)

Paní Trlicová, podle vašeho vyprávění jste tady už nějaký ten pátek, řeknete mi prosím, kdy jste se narodila? A žila jste v Řepčíně už od mala?

Původně ne. Naši byli z Lošova za Svatým Kopečkem, brali se v devětatřicátém roce. Tatínek byl prodavač. No a já vděčím Hitlerovi za to, že jsem na světě. To byly tak malé příděly a na dítě bylo víc, tak si mě naši pořídili, aby měli co jíst. To se psal rok 42. Po válce se uvolnil obchod Budoucnost v Hejčíně, tatínek tam šel prodávat a tehdy jsme se přestěhovali do Řepčína. Bytů nebylo a my jsme byli rádi, že jsme sehnali na ulici Martinova pokoj. Zrovna v tom místě to bylo za války vybombardované. Po tom, co paní domácí spravila spodní dům, jsme tam bydleli v bytě do roku 1954. Později koupili rodiče dům na Máchové. Maminka šla v té době na 3 roky pracovat do kravína, aby taky přinesla peníze, ale zkasala si tou prací zdraví. Já jsem se vdala v roce 1965 a to jsme koupili ten dům na Martinové, co jsme s manželem do dnes. To tu byl smrad a špína ze železáren, ale srdce mě sem táhlo.

Když zmiňujete železářny, jak se tady žilo, když jely naplno?

Když jsme sem přišli s našima, tak tu bylo celkem čisto. Ale pak po 60. roce se budovalo pro lepší zítřky a provoz jel ve velkém. Když jsem třeba chodila do práce, tak to bylo hrozný. To bylo po noci na ulici třeba čtyři centimetry popílku. Místo, aby ten popílek sbírali do sběrných košů, tak ho vypouštěli do vzduchu. Když jsem měla naše děcka malý, tak když jsem je dala v kočárku na dvorek spát, tak jsem to pak musela ometat smetáčkem. Tady dole na Martinové bydlel pan Smékal, který se snažil, aby se to zlepšilo. Nikdo mu neřekl jinak než „Popílek“. Žili jsme tu asanaci. V 60.-70. letech se to tady mělo bourat, ulice Máchova, Martinova... - lidi neměli peníze, takže kdo chtěl prodat dům, tak se prodávalo hlavně komediantům, ti si vydělali na cestách do Ruska. Měl se tu vysadit zelený pás, fabrika měla už nachystaných 10 milionů, že nás vykoupí a zbourají. A přišel 89. rok, fabrika postupně ukončovala provoz a bylo všechno jinak. Teď už se tu zase žije dobře.

Máte nějaké vzpomínky na vaše dětství? Kam se tady chodilo dřív do školky a do školy?

Maminka mě za války nechala ušít kožíšek z králíčích

kožek a našel se jeden „dobrý“ soused, který ji nahlásil, že okrádá říši, taková byla doba. A podívejte, tady mám ten kožíšek na divadelním vystoupení u řádových sestřiček v klášteře, které vedly školku. (foto 1) Tam, kde je dnes školní jídelna, v té velké budově na Svatooplukově. To jsem měla pět let. Mívali jsme krásná představení s malovanými plátny podle příběhu. (foto 2), Jednou nám sestřičky připravily velkou vzácnost. Kakao, to po válce vůbec nebylo. A všichni jsme tu drahocennou věc, na kterou jsme nebyli zvyklí, museli vypít do poslední kapky. Od té doby nemůžu kakao ani vidět (smích :-). Hráli jsme si na četníky. Jako malí jsme si rádi hrávali u smetiska, to bylo to místo u řeky, kde jsou teď zahrádky, aby se to vyrovnalo od řeky. Každý tam vyvezl, co už nepotřeboval. Někdo tam našel kašpárka, jinej hřebíky. Třeba jednou tam dovezli porcelánový sošky malých Kristusků z dřevěných křížů, tak jsme si je posbírali a oblékli jsme je jako malé panenky. A po válce ještě tak deset let byli v železárnách vězni, různí váleční šmelináři. Byly tam dřevěné hlídky, takové věže pro ostrahu, a jak to tam zavřeli, tak my děcka jsme tam vylezly a hrály jsme si tam. Měly jsme tam škatulky od margarínu, jedna švadlenka z Máchové nám dala hadříky a my jsme si tam šily na panenky. Naši to nevěděli, ti by nám dali. A vzpomínám ještě na pošťáka s vozem a koněm a cigány v lukách, to jsem měla tak sedm let. Podívejte, tady mám fotky ze čtyř tříd, kde jsem byla. Národní škola s první až po pátou třídou byla na rohu ulice Řepčínská, tam kde je teď jedna z budov školky. Ve čtvrté třídě nás učila krásná učitelka Eva Šenková, ta hrála v místním divadle... (foto 3) Od šesté se chodilo do měšťanské školy do Hejčína. V 56. se otevírala jedenáctiletá škola, dnes je to gymnázium. S děckama jsme chodily k té malé kapličky, byla krásná, jak malý kostelík, honily jsme se okolo, zbourali ji v 78. roce. Pamatuju si, že tam bývaly pohřby, třeba pan Frtýnek ze statku tam kousek. Byli tady velicí sedláci, jak je dnes Globus, ty pole, to měli všechno řepčínští sedláci. Chodili jsme tam jako dvanáctiletí na brigádu loupat hrách a já si tehdy vydělala na sukni, to byly pěkný peníze.

Když zmiňujete divadlo, kam tady chodili lidi za kulturou? A jak jste se jinak bavili?

Místní ochotnické divadlo bylo v Hejčíně, jak je Mrštík, naproti kasárnám. Působil tam tatínek od herečky Hany Maciuchové. Pak tady bylo loutkové divadlo Ka-

špárkova říše, bylo tam i podium, kde hrála hudba, to bylo vedle Sokola u parku, jak je Balbínova ulice a dnes je tam taková pane-
lová vila. Tam byla i kuželna. Kino bylo
nejdřív v dnešní hospodě U kapličky a pak
ho přesunuli do budovy kláštera, do té jídel-
ny. Každý víkend hrála muzika a chodilo se
tančit, taky v hospodě U kapličky. Moje ma-
minka byla výborná tanečnice. Když přišla
zima, tak u Sokola se stříkal led a místní tam
vybírali vstupné a nabízeli horký čaj. Nebo
jsme chodívali na rybníček, který byl tam,
kde je teď ta louka směrem na Křelov (ulice
Křelovská). Tomu kopci se říkalo Máják,
podle Májovýho cukrovaru, je tam i židov-
ský památník. Na tom kopci jsme sáňkovali.
Ale největší dobrodružství bylo, když kluci
prokopli hrázku směrem k dalšímu mostu a
voda z řeky se vylila ven do luk. To jsme pak
bruslili a jezdilo se třeba i přes drny trávy.
To pak bývaly rozbitý kolena. A místní poli-
cajti pak vyšetřovali, kdo tu hrázku prokopl.
A to víte, nikdo se nepřiznal.

Kam jste se tady dřív chodívali koupat?

Na Poděbradech se ještě těžilo, takže tam se
nechodilo. Měli jsme tu ale krásnou plovár-
nu. Šlo se k ní od mostu dozadu, jako smě-
rem na Poděbrady. Byla tam dřevěná lehát-
ka, chodníky a bazén s říční vodou, jeden
menší pro malé děti, skokanský můstek,
kabinky i stánky tam byly. Jak se ale
v šedesátých letech regulovala Morava, tak
tu plovárnu zrušili. Škoda, bylo to moc hez-
ké koupání, i lidi z města sem jezdili.

Pamatujete si, jak se měnil postupně účel kláštera dominikánek (současná škola a školka)?

Místní lidi zažili ještě stavbu kláštera, to
bylo v roce 1889, tehdy se hodně povídalo o
tom, jak se zřítila zed'... Řádové sestry tu
vedly školku (foto 4 a 5) a měšťanskou dívčí
školu. V 48. roce sestry odvezli pryč a pak
budovu měla policie a vojáci – pohraniční
stráž. Po té sloužilo asi tři roky jako vysoko-
školské koleje, kino, následně jako porodni-
ce, chirurgie, zvláštní škola, škola a školka.

Děkuji Vám za zajímavé povídání.

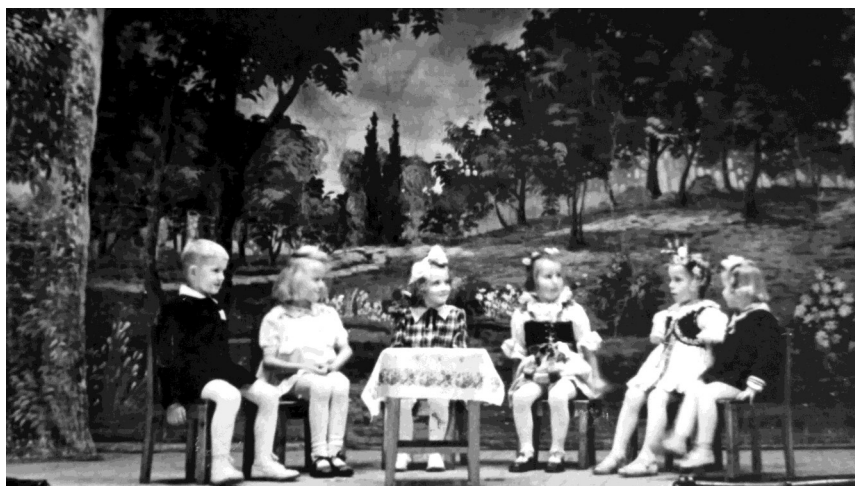

foto 1 na titulní straně; foto shora 2, 3, 4 a 5

POKRAČOVÁNÍ ÚVODNÍKU ANEB CO VÁM CHCI JEŠTĚ ŘÍCT, NEŽ VHODÍTE LÍSTEK DO URNY

Když se setkávám s ostatními předsedy Komisí, většina mi tu mou závidí. Máme hladké průběhy jednání, rozhodujeme téměř vždy jednomyslně, a to všechno napříč politickými stranami, které zastupujeme. Řada členů Komise někdy pracuje zdarma nad rámec svých povinností, čímž šetříme prostředky Komise, abychom je následně vynaložili ještě účelněji. S podobnou vizí jsme založili i spolek Naše Řepčínsko, ale o něm se rozepíšu až příště.

Ze členů Komise městské části a Spolku naleznete na kandidátkách vedle mého jména také Václava Kryla, Ladislava Bubeníčka, Romana Vlhu, Miroslava Skácela, Jiřího Hanáka nebo Zuzanu Koutnou.

Přeji Vám dobrou volbu.

Michael Mencl

300 000 Kč

Každá Komise městské části má u Odboru správy městských komunikací k dispozici 300 tis. Kč ročně, u kterých může rozhodnout, na jaké opravy chodníků a cest budou využity. Když jsme v loňském roce nechávali opravit část chodníku v Máchově ulici, dozvěděli jsme se, že ČEZ má v úmyslu realizovat přeložky veškerého vzdušného vedení elektrické energie v Řepčíně pod zem. Podle všech informací měl tyto přeložky udělat v letošním roce. Protože jsme nechtěli opravovat chodníky, které budou v řádu týdnů až měsíců znovu rozkopány, podařilo se nám přesvědčit příslušné úředníky, že v roce 2018 tyto prostředky nevyčerpáme a budeme je mít k dispozici v roce 2019, v celkové výši 600 tis. Kč.

Jelikož se nezapaditelně blíží konec stavební sezóny, je více než zřejmé, že v letošním roce se už kabely pod zem pokládat nebudou. Nezbyvá než doufat, že se dočkáme v roce příštím, aby nám Řepčín nezačal chátrat a peníze se mezitím nekupily bez užitku.

Sejdeme se u vody

**KDY: 20. října a 10. listopadu 2018
9:00 - 16:00 h**

KDE: u Mlýnského potoka v Řepčíně

** Brigáda se koná za každého počasí *
(bude oheň, bude teplo)*

** Nesmí chybět dobrá nálada **

** Špinavé práce bude dost pro všechny *
(najde se i práce méně špinavá ;-)*

** Pracovní program také pro menší děti **

** Teplé jídlo a pití samozřejmě zdarma **

Budeme rádi, když si s sebou přinesete např. pilky na dřevo, kladívka, šroubováky, rýče, kolečka, kýble a další drobné náčiní. Pokud přijдете s holýma rukama, něco Vám do nich určitě vložíme. Každý jeden člověk se počítá, práce bude pro všechny :-)

Více informací na www.naserepcinsko.cz a
www.facebook.com/naserepcinsko

V PŘÍŠTÍM ČÍSLE...

Chcete napsat do Řepčínských novin vlastní článek nebo otisknout zajímavou fotografii? Ozvěte se nám! Příště budeme bilancovat uplynulé období. Napíšeme něco o cyklostezkách, o železniční trati, o spolku Naše Řepčínsko a doptáme se na neuzavřené kauzy, abychom měli nejčerstvější informace.

Řepčínské noviny

Vydává: Statutární město Olomouc, Horní náměstí 583, 779 11 Olomouc, IČ: 00299308; Periodicita: vychází nepravidelně 2x ročně; Místo vydávání: Olomouc; Evidenční číslo: E 21505; Odpovědný redaktor: Michael Mencl; Tisk: Střední škola polygrafická, Olomouc

Kontakt Komise městské části č. 22 Olomouc-Řepčín: tel. 733 535 665 (předseda komise, redaktor); e-mail: kmc22@olomouc.eu; web: www.olomouc.eu/repchin; FB: www.facebook.com/olomouc.repcin

Noviny vyšly v nákladu 800 výtisků a byly distribuovány do ulic: Balbínova, Břetislavova, Gogolova, Horní hejčínská, Jaromírova, Křelovská, Máchova, Martinova, Mojmírova, Na Trati, Na zahrádkách, Oldřichova, Ovesná, Rubešova, Řepčínská, Svatoplukova a Zengrova.

